

УДК 159.9:351.74(043)(477)

Алексєєнко Анна Олександрівна,
викладач кафедри загальноправових
дисциплін Херсонського факультету
Одеського державного університету
внутрішніх справ
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6401-6990>

**ДЕЯКІ АСПЕКТИ ХАРАКТЕРИСТИКИ НЕГАТИВНИХ
ПСИХОЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ ПРАЦІВНИКІВ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ**

Події які відбуваються в Україні зумовлюють необхідність посилення уваги психологів до вияву у поліцейських негативних психічних та психоемоційних станів внаслідок впливу різних чинників, зокрема і екстремальних. Важливість та актуальність досліджень у цьому напрямі зумовлена, з одного боку, необхідністю попередження та недопущення виникнення таких станів, а з іншого – відсутністю характеристики вияву, детального вивчення і усунення таких станів.

Спочатку визначимо, що ж таке психоемоційний стан. Насамперед, психоемоційний стан – це характеристика психічної діяльності особи за визначений окремий період часу, що показує протікання певних процесів психічної діяльності.

Негативний психоемоційний стан супроводжується зміною емоційного фону. У таких скрутних ситуаціях змінюється психічний стан співробітника, що призводить до поступової психофізичної зміни особистості, погіршення самопочуття, неможливості нормально працювати, до втрати професіоналізму і відходу з професії.

Психологам в їх взаємодії з співробітниками правоохоронних органів доводиться стикатися з різними варіантами негативних психоемоційних станів, до числа яких відносяться:

– перевтома – стан, при якому рівень працездатності різко знижений, діяльність здійснюється на рівні фази субкомпенсації, порушена зміна фаз працездатності;

– тривога – відчуття невизначеної загрози, що перешкоджає формуванню адаптивної поведінки;

– страх – стереотип «аварійної» поведінки, що склався в процесі біологічної еволюції (розум повністю відключений, і людина діє нерационально, неконтрольований страх змушує тремтіти, кричати, плакати, сміятися, при цьому трусяться руки, стають «ватяними» ноги, дзвенить у вухах, застряє клубок у горлі, блідне обличчя, частішає

серцебиття, перехоплює подих, розширюються зіниці, по спині біжать мурашки);

– паніка – прояв масового страху перед реальною чи уявною загрозою, безглузді метання, хаотичні дії, вчинки, які абсолютно виключають їх критичну оцінку, раціональність і етичність [1, с. 214–215].

Деякі характерні ознаки негативних психічних станів:

1. Перевтома:

- Відчуття знесилення;
- Неспроможність виконувати свої функції;
- Погіршення пам'яті;
- Порушення сну .

2. Тривога:

- М'язова напруга;
- Прискорене серцебиття;
- Проблеми зі сном.

3. Страх:

- Тремор кінцівок;
- Підвищена пітливість;
- Фізична слабкість;
- Нудота.

3. Паніка:

- Запаморочення;
- Задишка;
- Прискорене серцебиття;

Для того, щоб недопустити прояви негативних психоемоційних станів у працівників поліції, необхідно використовувати наступні заходи психологічної допомоги:

– тимчасове звільнення від обов'язків служби;
– індивідуальна психологічна бесіда, мануальна та тілесна терапія;

– при необхідності – поглиблене дослідження і надання спеціалізованої допомоги; допуск до виконання обов'язків служби лише після індивідуального психологічного контролю;

– направлення на консультацію до психіатра, невропатолога [2].

Для досягнення цілей та недопущення проявів негативних психоемоційних станів в діяльності працівників Національної поліції необхідно запровадити на всіх рівнях систему антистресової та спеціальної психологічної підготовки, а також систему різноманітних тренінгів, спрямованих на розвиток умінь саморегуляції та самоконтролю правоохоронців у різних екстремальних ситуаціях.

Список використаних джерел

1. Платковська О. Негативні психоемоційні стани та їх корекція в персоналі правоохоронних органів. *Психологічні та педагогічні проблеми професійної освіти та патріотичного виховання*

персоналу системи МВС України : зб матеріалів Всеукр. науково-практ. конф., м. Харків, 2 квіт. 2021 р. Харків. ун-т внутр. справ, 2021. С. 214–215.

2. Малоголова О. Деякі аспекти запобігання та подолання стресів у поліцейських. *Психологічні засади забезпечення службової діяльності працівників правоохоронних органів* : зб. матеріалів I Всеукр. наук.-практ. конф. м. Кривий Ріг, 15 лют. 2018 р. МВС України, Нац. поліція України, Донецьк. юрид. ін-т., 2018. С. 91–94.

УДК 159.964.21

Андросюк Вячеслав Георгійович,
провідний науковий співробітник наукової лабораторії з проблем психологічного забезпечення та психофізіологічних досліджень ННІЗДН Національної академії внутрішніх справ, кандидат психологічних наук, професор
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9106-2586>

МЕДІАЦІЙНА ПРОЦЕДУРА В КОНТЕКСТІ ВИРІШЕННЯ КОНФЛІКТІВ ВЕТЕРАНА ВІЙНИ ІЗ СОЦІАЛЬНИМ СЕРЕДОВИЩЕМ

Повномасштабна агресія РФ змусила мобілізувати матеріальний та людський потенціал України для вчинення законного опору та збереження цілісності нашої держави. Урядом передбачено надання допомоги родинам полеглих героїв, вшанування їх пам'яті і мужності. Ротація особового складу військовослужбовців, повернення до мирного життя постраждалих осіб призвели до формування особливого страту населення – ветеранів війни, кількість яких щодня зростає. В зв'язку з цим, перед урядом, відомчими установами, громадськими організаціями постала надважлива проблема – сприяння поверненню зазначеної категорії громадян України до мирного життя, надання їм в цьому всілякої підтримки та допомоги.

Цілком зрозуміло, що ветерани війни – це особи, що отримали поранення, інвалідність, пережили значну фізичну та психологічну травматизацію. Кожному з них притаманне загострене почуття соціальної справедливості, готовності рішуче і упереджено реагувати на прояви негативного, критичного ставлення до них особисто та публічних ситуацій за їх участі. На жаль, радикальна зміна умов їхнього життя не співвідноситься з терміновою нормалізацією психічного статусу ветерана, усуненню психічних травм і виробленню адекватних цивільним суспільним відносинам копінг-стратегій. Гострі конфлікти, прояви агресивної, а подекуди і жорсткої поведінки стосовно оточуючих, акти аутоагресії набувають системного характеру, що